

Can We Move Now?

By Tim Jackins, International Reference Person
for the Re-evaluation Counseling Communities

Farsi Translation

Vida Mozafarieh

آیا اکنون میتوانیم اقدام کنیم؟
نوشته تیم جکینز، شخص مرجع جهانی
برای جوامع مشاورین-متقابل ارزیابی مجدد
ترجمه فارسی
ویدا مظفریه

انسان ها گونه ای بسیار موفق از حیوانات هستند. پس از انقراض زود هنگام، ما از قدرت فکر کردن استفاده کرده ایم — و بوسیله آن توانستیم دانش فزاینده ای را جمع آوری کرده ، آنرا به نسل جدید منتقل کرده و نسل جدید به آن نیز افزوده است.

با این منبع کاردانی، خطرات گذشته که موجودیت ما را تهدید می کرد ، از قبیل حیوانات خطرناک ، کمبود غذا ، و مانند آنها، از بسیاری جهات رفع شده اند. آنها برای همه ما اکنون بخشی از تاریخ محسوب می شوند، یا بخشی از آزردهی های تخلیه نشده ای که قدرت فکر کردن ما را تحت تاثیر قرار می دهند.

یک خطر جدید

ما بطور مداوم سعی داریم برای استفاده منطقی از منابع ایجاد شده تلاش نموده خود را از عوامل و تأثیرات گیج کننده و گمراه کننده آزردهی های تخلیه نشده برهانیم. ولی با وجود این، یک خطر برای بقا ما وجود دارد که برای اجداد ما وجود نداشت — یک خطر جدید برای افراد انسانی، برای گونه ما، و برای دیگر موجودات زنده، آزردهی های تخلیه نشده ما، و عدم آگاهی ما سبب شده اند تا ما بدون آنکه از تأثیرات آن آگاه باشیم برای خود منابع تولید کنیم. اینکار سبب مسموم شدن زمین و هوا گشته و دلیل تشدید گرمایش سیاره مان شده است، گرمایشی که باعث تغییرات زیاد و آسیب ها گردیده است.

برای بقا گونه خود می بایست تنزل سریع محیط زیست را متوقف کنیم. این کاری است که ما قادریم انجام دهیم. بسیاری چیزها تا بحال از بین رفته است. هر چه زودتر دست بکار شده اقدام لازم نماییم، ضررهای آینده کمتر خواهد بود.

ادامه.....

اقتصاد های مبتنی بر سود و ساختار های بزرگ تجاری که بر آن ها تسلط دارند، از تغییر عملکرد خود در جهت جلوگیری از تخریب محیط زیست ناتوان هستند و دولت های ممالک تحت سلطه سیستم سودمندی، قدرت ندارند تا در مقابل ساختار های تجاری مخالفت کرده و سیاست هایی اتخاذ کنند تا آنها پایان دهند.

توقف تولید دی اکسید کربن و سایر گاز های « گلخانه ای » از مهم ترین چالش های ما در این زمان است، و این مستلزم یک کاهش مداوم از استفاده سوخت های فسیلی است. تلاش های منحصر به فرد مفید هستند ولی کافی نیستند. ساختار های بزرگ اقتصاد ما لازم است به شدت و به سرعت عملیات خود را تغییر دهند.

به سؤالاتی که می بایست جواب دهیم:

در ادامه سؤالاتی هستند که می بایست جواب دهیم:

- چگونه مردم از بیرون ساختارهای اقتصادی بزرگ، آن ساختار ها را تغییر دهند؟

- چگونه ما اصرار کنیم که تغییرات سریع صورت گیرد؟

- چگونه تعداد کافی از ما، از سراسر جهان، متحد شوند و از راه هایی که نتوان نادیده گرفت، تغییر را تقاضا کنند؟

- برای آزردگی هایی که به ما احساس کمرویی، نادانی و کوچک بودن داده تا جایی که گاهی اوقات قادر به حرکت نیستیم، چگونه غلبه کنیم؟

- چه چیز باعث شده نتوانیم درباره تغییرات اجتماعی رادیکال که می بایست بر آن سعی و تکیه کنیم و در زندگی خود تغییر دهیم فکر کنیم؟

قدم های بعدی

قدم های بعدی که می توان برداشت:

- می توانیم صحبت کنیم. می توانیم علنا درباره موضوعات با مردم اطراف خود صحبت کنیم. می توانیم از آنها درباره محیط زیست سوال کرده به آنها گوش دهیم.

- ما می توانیم منابعی را که احتیاج دارند برایشان فراهم نماییم تا بتوانند درباره موضوعی که اشکال دارند و مایوس هستند فکر کنند. ما می توانیم اطلاعات را باندازه قابل ملاحظه ای بصورت خوبی ارائه دهیم.

- ما می توانیم از مردم پرسیم چکار میشود انجام داد، به آنها گوش دهیم، سپس با مکالمه پیگیری کنیم، به آنها اجازه دهیم که بیشتر فکر کنند و کمتر در انزوا باشند.

- ما می توانیم پیامی که اینکار را با همه کس انجام داده و مکررا با همان شخص انجام دهیم. ما می توانیم با اینکار آزردگی ها را به چالش کشیم.

توقف ساخت دی اکسید کربن و دیگر گاز های «گلخانه ای» مهم ترین چالش ما در این زمان است.

ما میتوانیم آشکارا به وضعیت کنونی اعتراض کرده، سعی و اصرار کنیم تغییرات مورد احتیاج زود صورت گیرد.

ما میتوانیم هم اکنون به بخشی از گروه هایی که درگیر هستند تبدیل شویم.

ما میتوانیم اطلاعاتی را که از آرسی آموخته ایم در اختیار این گروه ها بگذاریم که بهتر و موثرتر فکر و عمل نمایند.

ما میتوانیم از روند تخلیه برای بهتر فکر کردن درباره روبرو شدن با چالش ها، استفاده نماییم. شاید لازم باشد راه های جدید مبارزه با چالش ها را جستجو کنیم.

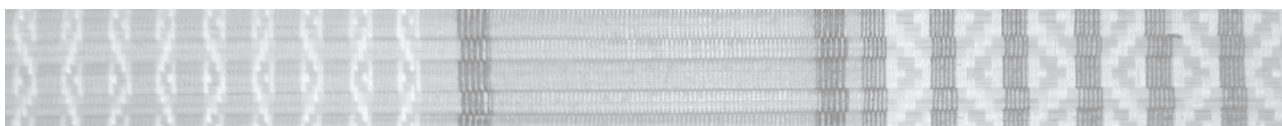
برای انجام همه اینها می بایست با آزدگی ها روبرو گشته آن ها را مهار کرده تخلیه نماییم.

چنین بنظر میاید که این آزدگی ها اغلب از زمان طفولیت هستند که تقریباً هر کودکی را به انزوا کشانده. برای ما مشکل بوده که روی آنها کار کنیم، در حقیقت فقط از چند سال گذشته بطور مرتب روی آنها شروع بکار کرده ایم. حال عده زیادی از ما می بایست روی آنها کار کرده و بدلیل ضابط آزدگی به اشتباه دچار نشوند. آن احساسات حقیقت وجود ما نیستند. آن احساسات نباید ما را گیج کرده درباره به چالش کشیدن حقیقت، ما را به اشتباه بیاندازند.

یک انگیزه برای جلسات ما

با وجود اینکه آزدگی ها ما را در انزوا و ناتوانی فرو برده اند بنظر میاید که هر یک از ما امید دارد که اگر وضعیت مناسب فراهم شود، اقدام و حرکت کند.

آیا میتوان آن امیدواری و تهدیدات وضعیت کنونی را برای به چالش کشیدن کار روی آزدگی های زمان طفولیت بکار گیریم؟ آیا میتوان تصمیم گرفت که با آزدگی های گنج کننده و بسیار که نگذاریم آزدگی های منجمد شده بسیار قدیمی، که مانع روبرو گشتن ما با تهدید خطر حقیقی و چالش های کنونی است، روی ما اثر گذار باشد؟

MAURA FALLON